

Передплата

на «РУСЛАНА» являють:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Пощиною число по 16 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очи і душу ми возвеш; а не возвеш милости і віри не возвеш,
бо руске ми серце і віра руска» — з Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбрового (Хорунщина). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гансмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні доносени по 3 с. від стрічки.

Посол Володислав Гневош про руску справу.

(+) Посол з більшої посілости Золочівщини, Володислав Гневош, станув в неділок перед своїми виборцями і здав справу з своєї діяльності в соїмі. При сій нагоді висловив він також свої погляди про руску справу. Не будемо вдавати ся в оцінку его поглядів про иньші справи, а задержимо ся при тих замітках, які відносять ся до рускої справи.

Погляди, які висловив п. Гневош про руску справу, показують, що він бачить потребу зміни поступованя Поляків супроти Русинів, однак не може розстати ся з давними, застарілими засадами старопольськими, які нині є вже анахронізмом і задля того сам з собою стає в різкій суперечности. П. Гневош, хоч може не мав нагоди ближше вглянути в культурний, літературний і науковий розвиток Русинів, бачить сей поступ, відчуває его, бо се кидає ся єму в очи повсюду, і се приневолює его висловити своїм виборцям рішучу правду: «Бережім пильно всего, що польське, але не маємо права спиняти Русинів в їх цивілізаційнім розвитку. Шкіл потребує і домагають ся Русини, не годить ся спиняти їх засновуваня». Він радить Полякам, відучити ся раз засади торгованя що до сего, що Русинам належить ся, що Русини повинні мати, поступаючи в культурі, в розвитку самої мови і науки. П. Гневош признає се, на що нераз вказували рускі послы в своїх промовах, що «доси Поляки мали дивно незручну і тяжку руку, що давали Русинам спроможність робити докори Полякам, що всякі придбаня, які мають записані в своїй історії, все осягнули Полякам на перекір, проти їх волі, або наслідком якогось торгу і виторгованя». П. Гневош признає, що се хибна засада, що спиняючи розвиток Русинів, роблячи їм труднощі, працюють Поляки в користь деструкційних, в користь скрайних руских елементів.

До таких вислідів дійшов п. Гневош, придивляючи ся нашим міжнародним відносинам і взаєминам, а мимо того всего вертає до тих засад, які сам назвав хибними, і по мысли давних традицій обвиняє руских провідників, що між ними скоро ширить ся і збільшає неохота і неприязнь до всего, що польське. Чиж може п. Гневош, котрий признає, що Поляки спиняють культурний розвиток Русинів, вимагати від них за те любови і приязни?

Так само, як загал польських дневників голосить похоплені з воздуха загальники про змаганє Русинів до підкопаня великої власности польської, до приневолення розпродажи землі парцелями поміж Русинів, змаганє прогнаня Поляків за Сян, повторяє і п. Гневош сі загальники і обвиняє Барвіньського і иньших руских послів, що «не боять ся воскресати диких приспаних інстинктів з минувшини», або се, що Dziennik Polski називає прямо гайдамачинєю. Однак на сі обжалованя руских послів, а передовсім п. Барвіньського, якого назвав на начальнім

місци, не подав п. Гневош ані одного конкретного доказу, хоч чув деякі промови того посла і в радї державній і в соїмі, хоч міг був прислухати ся єго промова на посольських вічах в Бродах, Залізцях, Щуровичах, Білявцях, Лопатині, Радехові, Камениці і Буску. Є се отже звичайна метода, принята серед польської суспільности, т. зв. Pauschalbeschuldigungen, не попертих ніякими позитивними доказами.

П. Гневош хоче бути справедливим для Русинів, признає потребу їх культурного розвитку, признає потребу засобів koniecznych для сего розвитку, і тим видвигає ся на новочасне становище поступове, але в тій хвилі давна привычка тягне его до застарілих поглядів анахронічних, в яких на жаль все ще обертає ся широкий загал польської суспільности. П. Гневош говорить все ще про «cały obszar Rzeczypospolitej», яка вже більш сотні літ не єствує, і жалує, що «nie umieliśmy z Rusinów zrobić Polaków» задля многих хиб Поляків, які не зовсім ще щезли і задля системи політичної діяльності, яка ще не завмерла. Сей жаль криє ся мимохіть в єго серцю, хоч признає, що нині мабуть ніхто не думає про спольщенє Русинів, тимчасом повседневно житє показує, що ще в многих головах польських снує ся се змаганє на шкоду власну і на шкоду Русинів, яких спиняє ся в культурнім розвитку. Слова пок. архієпископа Феліньського, які п. Барвіньський наводив в соїмовій промові з 2. мая 1900. р. — «stałmy się całym sercem braćmi dla Rusinów, pomagajmy im w rozwoju ich narodowych aspiracyi, nie starajmy się z nich Polaków uczynić, umiejmy szanować w drugich to, co pragniemy, aby drudzy w nas szanowali; toż sama Opatrzność, co nas uczyniła Polakami, ich też Rusinami uczyniła. Nie probujmyż burzyć, a chociażby tylko przeinaczać tego, co Bóg uczynił» — сі слова не находять послуху серед польської суспільности, але оклики всяких Целецких є провідною ідеєю, отже сею ідеєю стає польська суспільність ревнійшим агітатором, як всі рускі радикали.

Замітно на останку, що п. Гневош, згадавши про останнє безробітє селян, признає що «przegraliśmy walną bitwę», що трицяти кількालітна робота шляхти і Поляків були в невіднім хибною, що окликами за війском поліцією, виімковим станом не поправить ся лиха».

Замітно і се, що п. Гневош, хоч сам заступником презеса Ради повітової, признає, що сі інституції є бюрократичними і не мають життя, а також і се, що вина скорого відроченя соїму і нескликуванє на вересень не спадає на центральне правительство, як се звичайно польські дневники торочать.

Наша церков в Америці.

Андрей Шептицький Митрополит Галицій, всесечестному духовенству епархій.

«Мир о Господі і Архїрейське благословенє!»
В послїдних часах справа наших виходців в Америці голосно і горячо обговорювана на со-

борчих і по часових, а не досить всесторонно пізнана, занепокоїла загальне мнїє нашого духовенства і легко могла викликати небезпечне враженє до Престола Апостольского.

Се діло тісно звязане з другим, а то з ділом підчиненя справ нашої церковної провинції під Конгрегацію для розширеня віри.

Підношено сумнів, чи Конгрегація розширеня Віри є відповідним речником наших справ перед Престолом Апостольским. Жадано від мене, щоби я старав ся в Римі о безпосереднє підчиненє нашої церковної провинції під власть Святїшого Отця, з усуненєм Пропаганди, підношено постулат утвореня нових руских епископств в Америці.

Рух сей у нас стояв в звязи з аналогічним рухом в північній Америці, котрого головним епізодом було віче в Гаррисбург в Пенсильванії з дня 26. марта с. р., на котрім кількох наших священників піддавало під розвагу зібраня вірних догмати ненормальности і супримації Папи Римского.

Очевидно ніхто у нас не хотїв в найменшій мірі ухилити найвишій повазі Намістника Христового, котрий нам так часто давав докази своєї жичливости і вітцївської любови, що всі верстви нашої суспільности справедливо окружають его особу не менше як его Престол правдивим довірем, великою преданністю і синівською любовню. Була однак в тім постулаті якась критика не оправдана і понятє не оперте на фактичнім стані річи.

Бажаючи успокоїти загальне мнїє і усунути можливі а безпідставні упередженя, забіраю голос, щоби сі справи пояснити, бо знаю, що вистарчить справу вияснити, щоби успокоїти уми.

Передовсім противставленє підчиненя під Пропаганду і безпосередної юрисдикційної залежности від Папи, є канонічно хибне.

Пропаганда сама через себе не має жадної юрисдикції; є для справ восточної церкви і для многих провинцій церкви западної тим, чим иньші Конгрегації для справ иньших провинцій, менше більше тим, чим є у нас консисторія для епископа. Нема в Церкві такої безпосередної залежности від Папи, щоби справи якоїсь провинції, чи епархій не були Папі реферовані через якісь Конгрегації, зглядно через секретарів або референтів в кожній з них.

В найліпшій разі проте можна би говорити о трактованю і реферованю наших справ в Римі через иньші Конгрегації, а не через Конгрегацію розширеня Віри. Жаданє вправді досить сміле, при застереженю однак всякого послуху винного Апостольскому Престолови, можливе в формі просьби, предложенї Папі через епископат. Питанє лиш, чи така зміна була би практичною і чи не натрафала би на великі труднощі?

Для обрядів восточних і для їх відрубної дисципліни і права церковного, треба в Римі відрубного трактованя. Справи більшої часті епархій латинських належать до круга діланя не одної а кількох Конгрегацій після предмету.

І так справи дисципліни і справи карні, котрі відносять ся до віри, або мають з нею звяз належать до Інквізиції (S. Officium vel Romana et Universalis Inquisitio). Цензурованє книжок до Индексу (S. Cong. Indicis). Автентичнє толкованє рішень Собора Триденсткого до Конгрегації того Собора (S. C. Concilii Tridentini interpretum). Можливі спори або справи еписко-

пів між собою, між єпископами а монахами і між монахами і всі справи чинів і регулярних Конгрегацій, належать до Кон. Єпископів і Законників (S. Congr. Episcoporum et Regularium). Всі справи літургічні, канонізація, і беатифікація святих до Кон. Обрядів (S. Congr. Rituum). Надаване відпустів, стверджене автентичности мощей святих належить до Кон. Відпустів (S. Congr. Indulgentiarum et Reliquiarum).

Справи політичні, конкордати, надзвичайні пертракції з державами належать до так зв. Congr. super negotiis Ecclesiae extra ordinariis.

Крім тих конгрегацій суть ще трибунали, через котрі Святійший Отець виконує свою власть: Датарія, Пенітенціярія.

Суть ще і різні комісії кардиналів, а між иньшими одна для сполучення церквей восточних Commissione Pontificia per la riunione delle chiese dissidenti). Є еще т. з. S. Congr. Consistoriale, Visita Apostolica; є спеціальна конгрегація для синодів провінціональних (Per la revisione dei concili provinciali presa dalla S. Cong. de Concilio); особна Cong. т. з. Residentia dei Vescovi, Immunità Ecclesiastica, Cerimoniale, Disciplina Segolare і ще кілька иньших, котрих обем діланя обнимає лиш Італію або місто Рим.

Не згадую вже о Секретаріаті Стану і о Римській Роті (Rota Romana).

Є в кінці Конгрегація Пропаганди, котра заступає для країв місій, всі прочі конгрегації, і самостійна, під тим самим префектом «Propaganda pro negotiis rituum orientalium» займаєся справами всіх церквей восточних. Декотрії представляє сама Папі, иньші відступає властивим конгрегаціям, або до їх рішеня засягає їх ради.

Бажаючи проте, щоби наші справи не переходили через Конгрегацію Пропаганди треба би жадати утвореня особного відділу при кожній з тих Конгрегацій, або наразити ся на те що не одна справа буде рішена без узглядненя відрубности нашого обряду і дисципліни.

Що утворене при кожній Конгрегації місця особного референта для наших, будь що будь не дуже численних справ натрапляло би на многі трудности, а привносило би мало хісна, се річ правдоподібна; питає проте, чи не можна лишаяючи ся при дотеперішнім від трох столітій треваючим стані з меншими трудностями старати ся і просити о усуненє того, що видає ся або є не практичним. Треба проте опреділити, що в тім дотеперішнім стані видає ся непрактичним.

Перший і найважнійший згляд, котрий мнінем декотрих промавляв би за иньшим унормованєм справи є сама назва Конгрегації. Видає ся їм, що сам факт відданя справ нашої церкви під Конгрегацію для розширеня віри містить в собі як би припущенє, що між нами потреба розширеня віри, що проте ми не досить правовірними католиками.

Доси нікому на гадку не приходило так толкувати справу і жадному ані з єпископів, ані священників, ані вірних, маючих відносини з Пропагандою не снило ся ніколи, щоби хтонебудь підозрівав їх о брак правовірности. Кожний розумів, що приділенє его справ до сеї Конгрегації є власне повним чести признанєм, що він як раз належить до загально-церковного діла розширеня віри.

Від віків ми Русини були з того гордимі, що через нас мала віра розширити ся на цілий восток і великі Папи з радістю і з похвалою для Русинів виражали надію, що через нас Русинів католиків наверне ся цілий, некатоліцкій восток.

Положенє від того часу не змінило ся, ми тепер не менше, як перед віками можемо тим хвалити ся, що в Христовій Церкві розсіяній по цілім світі, ми більше, як всі прочі народи, з природи річи, з коначности положеня і з щирого пересвідченя, стоїмо близько діла розширеня віри.

Мимо тих так милих для нас і так почесних спімнень та вязів, можна би однак для зглядів більше річевих жадати, щоби не сеся, а иньша Конгрегація обняла реферованє наших справ Святійшому Отцю.

Щоби з цілого положеня ясно здати собі справу, потреба зрозуміти, які справи нашої

церковної провінції опирають ся о Рим і які з них переходять через Конгрегацію Пропаганди.

Першою справою: Преконізація митрополита. Єпископа перемського і станіславівського преконізує митрополит. Рим проте в тих справах о стілько лиш має голос, о скілько міністерство порозуміває ся з Нунціатурою, зглядно з Секретаріатом Стану. Преконізація же митрополита, як не менше передвступні пертракції перед номінацією, переходять через Секретаріат Стану і Конгрегацію консисторську. Пропаганда о тих пертракціях начіть не знає.

Другі справи, в яких до Риму відносимо ся, суть декотрі досить рідкі справи супружескі і прошеня о відпусті.

В справах супружеских ми могли би відносити ся до Нунціатури, до Датарії або до Пенітенціярії, (так робимо, коли іде о т. з. facultates triennales); а як того звичайно не робимо, то лишень длятого, бо діловодство канцелярійне Пропаганди всі ті справи так точно і скоро та все прихильно залагоджує, що ніколи не відчуваємо жадної потреби жадати в тім напрямі найменшої зміни. Подібно і тоді, коли іде о отриманє відпусту для якоїсь церкви, о котрий можна би просити і через Конгрегацію відпустів.

Я не памятаю відмовної або дуже спізненої відповіді. Всі ті справи супружескі і відпустові отримуємо без всяких оплат. Звичай однак церковний жадає зложеня милостині на якесь добре діло. Такси же канцелярійні в Датарії, Конгрегації відпустів і иньших суть досить значні, бо і діловодство в Пропаганді простійше і коротше. Не менше безлатно отримуємо через Конгрегацію Пропаганди грамоти на відліччя, котрі через иньші Конгрегації, сполучені суть з значними таксами канцелярійними і з довшим нераз діловодством.

Лишають ся проте справи обрядові і справи натурі чисто літургічної або дисциплінарної, як справи переходу з одного обряду на другий.

Справи літургічні рішав в послідних літах Синод провінціональний, зміняючи з широкою автономією много старих практик на користь чистоти восточного обряду.

Від п'ятнадцяти літ Конгрегація не видавала ані одного розпорядженя в справах літургічних. Не вийшло ані одно рішенє, котре хоч з далека могло би робити вражінє, що хто небудь в Пропаганді не жичливо відносив ся до наших справ. Загальний напрям був радше протинний. Відрубности, котрими наша провінція відступила від первісного восточного типу видавали ся в Римі непотрібними латинізаціями, котрі Рим толерував верадо, а що-до рішень собору Замойського, то ті зістали вправді апробовані, але лиш на усильну просьбу самих Русинів.

Зворот до типу більше восточного інаугурований Синодом львівским найшов в Римі симпатичний і сердечний привіт і в кожній справі в Римі більше як у нас і поміж нами дбають о те, щоби ми, як найбільше держали ся обряду восточного.

(Конець буде).

З ПОЛІТИЧНОГО ПОЛЯ.

Змазурицєне галицької Руси стало загальним кличем серед польської преси. Прокти сиплять ся як з рога обильности, а подають їх навіть вже жінки і люди, що ніколи не бачили Галичини на очі. І так в Przedświt і друкує серію статей, якась Полька, підписуюча ся буквами М. Г., а Czasa замістьв статю якогось крулевака, не знаючого Галичини, а проктууючого між иньшим устроєне по дворах «колоній двірських парубків». Покликуючись на приміри з Конгрегації, автор каже, що «в двірських мастках робитизна повинна відбувати ся не за помочию звичайного найму, лиш за помочию постійних парубків, уміщених в «чвораках», уміщенє на се побудованах в сусідстві господарських будинків. «Чвораки» творять уліцію дуже поряднозбудовану. Мешканє такої родини складає ся з сінній, комірчини, спорой сьвітлиці з кухнею і алькіра. Такі чотири мешканя, кожде з окремих входом, становить один «чворак». До кожного мешканя

належить городець перед домом і площинка на забаву дїтій; до кожного чворака господарске подвірце з хлівом на худобу. Крім того кожде мешканє має еще окрему пивничку за молоко, м'ясо, бараболі і т. п. Доми є деревляні, новіші пивниці муровані, склеплені і кожда з двома переділами. Для ошадности стін пивниці стоять в однім ряді, творячи один будинок а діловими стінами — так як чотири хліви злучені знов в однім будинку. Кождий парубок за се мешканє, до якого одержує еще кусень ґрунту під бульбу і пашу для корови, є обовязаний держати одного або двох слуг і разом з ними ходити до двірської роботи, очевидно за поденним звичайним винагородженєм. Старанєм двора є розкладати рівномірно цілорічну роботу, аби завсїгди мали якийсь заробок. — Се правдиве ельдорадо запроктоване очевидно... для сирваджених Мазурів.

В Софії відбув ся македонський конгрес, на котрім прийшло до непорозуміня, внаслідок чого більшість членів комітету виступила і утворила другий македонський комітет під проводом Сарафова. Причиною розпаду стала засаднича ріжниця думок що до будучого становища Македонії до Болгарії по визволеню. Старші члени конгресу, під проводом генерала Зончева — як кажуть, мужа довірія князя Фердинанда — заявили ся за прилученєм Македонії до Болгарії, в імя давного оклику «великої Болгарії» від Дунаю до Егейского Моря і від Чорного Моря до хребтів Альбанії. Однак протинної думки були молодші, що вели перед в посліднім повстаню, а особливо їх вожд і теперішний голова комітету Борис Сарафов. Сарафовці стоять за повною незалежністю Македонії, і відкидають думку прилученя до Болгарії. Дивним може видавати ся на перший погляд, то така значна часть македонських Болгарів, яку репрезентує партия Сарафова, відкидає думку про «велику Болгарію». Ту прояву пояснюють однак по части македонські відносини, а по части несприятяючий лад в самій Болгарії. Македонія з огляду на населенє дуже ріжнородна. Всі балканські народности, з котрих впрочім кожда має сьак-так територіяльно означену вітчизну, знайшли ся побіч себе і поміж себе на невеликій впрочім території, що зове ся Македонією. На веході вправді переважають Болгары, однак значна розмірно скількість Сербів на півночі, Альбанців на заході, Греків і Турків на полудні і понад морем та пастирських Куцо-Волохів (волоске племя) в полуднево західних горах Македонії, не дає ніякої підстави до того, щоби можна було той край назвати болгарским. І ту обставину зрозуміли молодші та в посліднім повстаню практично розслідивші ту справу Сарафовці та прийшли до переконаня, що Македонія ніколи не увільнять ся від турецької кормиги, доки повстаня будуть вести ся під кличем прилученя до Болгарії. Тому кличеви мусіли противити ся всі иньші народности Македонії і тим самим ставали протинниками повстаня а союзниками Турків чи турецького правительства. Заступленє того, для більшости македонського населеня несимпатичного оклику, новим — «незалежної Македонії» є компромісом з усіми македонськими національностями і зможе їх звести до спільної роботи.

В армії Спол. Держав зайшла сими днями поважна зміна. Іменно уступив з дотеперішого становища начальний вожд армії ген. Майлє. Его наслідком іменовано генераль-майора С. М. Б. Йонґа. Зміна наступила з тої причини, що ген. Майлє скінчив дня 9. с. м. 65-ий рік життя, себ то дожив віка, в котрім після правакождий офіцер чи урядник Сп. Держав мусять уступити з постійної служби. На їх місце приходять нові люди зі сьвіжим засобом сил і енергії.

Венецельским революціонерам поводить ся о много ліпше від колюмбійских. Милувшого тижня звели она головну битву з правительственною армією недалеко Барцельони і відвели сьвітлу побіду. Президент стану Барцельони, Мартін Маркано, 8 генералів, 23 полководців, околє 5.000 війска і 23-тисячлє місто Барцельона піддали ся на ласку і неласку революціоністів. В битві полягло околє 200 людей. Не знати одначе, чи ся побіда вийде на здоровлє ворохобникам. Телеграми доносять, будь то би були они на стілько необачними, що збомбарду-

тротичне принате. Вечером відбув ся обід на помості яхту «Мірамаре». В нім взяли участь всі висні урядники.

Загреб, 3. вересня. Анти-сербські демонстрації прибрали онді вечером величезні розміри. Тисячна юрба гасила ліхтарні і уряджувала походи по улицах. Порозвалювано і зрабовано сербські склепи та кофейні. Поліція була безсилна і мусіла обмежити ся на власній обороні. Війська прибуло тільки дві компанії, бо проче в на вправах. Ситуація дуже поважна.

Будапешт, 3. вересня. Доносять, що Хорвати в цілім краю задумують віддалити із служби всіх Сербів і бойкотувати сербских купців. Сербські склепи позамикано всюди.

Тангер, 3. вересня. Бюро Райтера доносить з Макіне: Бербийські племена напали на місто Макіне і зрабували безліч годованої худоби. В дільниці тубильців ходять вісти, що той напад наступив на користь брата султана.

Париж, 3. вересня. Агенція Гаваса доносить з Фор де Франс, що новий сильний вибух вуль-

кану Мон Пеле, знищив дня 30. серпня місцевости Морн Руж і Ажомпа Боуїон.

Др. Кароль Гайсіг

б. довголітній І. секундар головного шпиталю повернув і ординує в хоробах внутрішних від 3—4. щодень. Ул. Паньска ч. 6.

Адвокат Др. Федан потребує конципіента, уповажненого до субституції.

Артистку, драму в 4 актах Ан тона Крушельницького, можна замовляти у автора: Коломия, ул. Замкова 15А, по ціні 2 К.

COLOSSEUM Ernesta Thorna
у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна
Найславнійша програма!
від 1. до 15. вересня 1902.
При співучасті військової музики 30. п. п.
1) Увертура. 2) 3 **Ara—Zebra—Vogel**, індійські ігрища. 3) 9 **Pircher**, горішно-стирийські співваки, дансери та йодлери. 4) Певна **Czita**, польска віртуозка на скрипках. 5) **Zizi Papillon**, париска ексцентрична акробатична співачка. 6) **Mariot**, творець сьміху. 7) Орхестра (Реклямограф). 8) **Elly del Sarto**, артистка на мандоліні. 9) Брати **Püps**, наслідувачі звирячих голосів. 10) Брати **Ham ton**, ексцентричні малярі. 11) Сестри **Klett**, тирольські дуетистки. 12) **Miss Berley**, співачка.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєня. В неділю і сьвята два представлєня. Що ятниці **High-Life** представлєня. Білєти вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнь
Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти».)
є одинаким руским Товариством асекураційним.
Фонди «Дністра» з днем 31. грудня 1901.
Фонд резервовий 386 402 кор. 83 сот.
Резерва премій 205 227 " " " " разом
Резерва спеціальна 6 000 " " " " 645 383 кор. 59 сот.
Фонд емеритальний 47 753 " 76 " "

«Дністер» обезпечєє будинки як також збіже і пашу против шкід огневих. Вєі три ВП. Ординарияти припоручили «Дністер» Вєч. Духовєньству і всім вірним.

Оплата премії в «Дністрі» є уміркована, а чистий зиск — надвижку з оплат — розділяє «Дністер» межі своїх членів яко звороти. В р. 1900. і 1901. вносивє зворот 8%.

Шкоди виплачує «Дністер» дуже скоро, а оцінку шкід переводить разом з делегатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив «Дністер» 5.075 відшкодовань в сумі 2,656.787 кор.

Члени «Дністра» можуть без перешкоди затягати позички в Банку краєвим і касах ощадности, бо каси ті приймають поліси «Дністра» при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечити через «Дністер» — капітали на дожитє, посмертні капітали, посаги, ренти і т. д. — кравківським Товаристві, а з провізії від тих обезпечєнь відступає «Дністер» часть на рускі добродійні цілі.

Агенції передає «Дністер» радо селянам, господарям, особливо де нема «Дністра». Агенти заробили 349.486 кор. провізії.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції «Дністра».

На житє обезпечайте ся тільки через «Дністер».

Найновійший твір
Л. Лопатиньського
„ПАРАЦЯ“
комедия в 3 актах зі сьпівами
(з побуту літників)

відзначає ся невичерпаним йовіяльним гумором і жвавим діяльогом. Ся комедия збогачує знатно галєрию типів у наших народних штуках так з кругів селян, як і міміхув. Сьмішність ситуацій і характерів розмішена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедия надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедії унослідженним недотепою, але противно має нагоду посьміяти ся трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної сьвідомости.

— Ціна 2 кор. —
Набути можна у накладчика С. Горука у Львові, пл. Домбровського ч. 1, і в книгарнях.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронови
- 5% листи гіпотечні преміювані
- 4% листи товариства кредитового земского
- 4 1/2% листи Банку краєвого
- 5% облігації Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшим курсі денним.

КОНТОРА ВИМІНИ
ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ
Гіпотечного

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1902.
(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд посп. особ. приходить о годній	до Львова	Поїзд посп. особ. відходить о годній	зі Львова				
1.35	6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Сучави, Жидачева, Керемезе, Потутор			
	6:20	з Чернівців (Іцкан, Галицу), Чорткова	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний			
	6:50	з Брухович, щод. від 15. мая до 14. вер. вк.	6:43	" " " " дв. Підзамче			
	7:45	з Янова	6:55	до Лавочного (Пешту) Ворпслава, Дрогобича			
	7:49	з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче	8:30	8:40	до Кракова (Відня, Праги), Берлина		
	8:00	" " " " на дв. головний	2:55	9:00	до Лавочного, Хирова, Калуша		
	8:10	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова		9:15	до Янова		
	8:15	з Сокала, Рави рускої		9:50	до Белзця, Сокала, Любачова		
	8:50	з Кракова, Відня, Праги, Берлина		10:30	до Чернівців, Потутор		
	10:25	з Ряшова, Любачова		10:40	до Тернополя, Потутор, дв. Підз.		
	11:55	з Станиславова (Керемезе, Потутор)		2:40	10:57	" " " " дв. гол.	
	1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава			1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділю і сьвята	
	1:23	з Янова			2:15	до Брухович від 15. мая до 14. вересня в неділі і сьвята	
	2:20	з Підволочиск, Копичинців на дв. Підз.			3:05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.	
2:35	" " " " на дв. голов.			3:15	до Янова щоденно від 1. мая до 30. вер.		
1.45	3:14	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)		3:26	до Брухович щод. від 1. мая до 15. вер.		
	4:40	з Самбора, Стрия, Сколього (1/5 + 30/9)		3:30	до Ряшева, Хирова, Любачова		
	5:11	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		НІЧ			
	5:35	" " " " на дв. голов.		12:45	6:10	до Станиславова, Жидачева	
	5:40	з Чернівців, Іцкан			6:20	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави	
	5:50	з Кракова			6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. будні дни	
	НІЧ					авід 16. вер. до 30. цвіт. 1903. щоденно	
	12:15	6:00	з Сокала, Белзця і Любачова			до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова	
		8:04	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)			до Сокала і Рави рускої	
		9:12	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)			до Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	
		9:20	з Чернівців, Бучарешту			до Перемішля	
		9:25	з Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і сьв.)			до Підволочиск, Бродів гол. дворець,	
	8:40	9:50	з Кракова, Відня, Берлина, Ясла, Розвадова			дв. Підзамче	
	2:31	10:08	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)			10:05	до Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.
	10:02	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. "			2:51	10:30	до Іцкан, Чорткова
	10:20	" " " " на дв. голов.				11:00	до Кракова, Відня, Варшави, Праги
	10:50	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша				11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний
	3:14	з Тернополя, Грималова на дв. Підзамче				11:32	дв. Підзамче
	3:35	" " " " на дворець головний				4:15	до Кракова, Відня, Праги, Самбора
						5:50	до Брухович від 15. мая до 14. вер. щод.

ЗАМІТКА: Пору нічна числєть ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.
Час середно-європейский рїзницєть ся від часу львівского о 86 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцких ч. 5.) уможє пояснєнь в справах залізничних, продаж білєти всякого рода і розклади їзди.